

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Η δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη αποτελεί ένα πολυσήμαντο γεγονός της πρόσφατης ιστορίας μας. Το πολιτικό αυτό έγκλημα υπήρξε προϊόν των μεθοδικών προσπαθειών του αστυνομικού κράτους και των παρακρατικών φασιστικών οργανώσεων, του μοναρχικού παρασκήνιου και όλων των παραγόντων της ανωμαλίας, της αντίδρασης και των αμερικανονατοϊκών επεμβάσεων στη χώρα μας, για να ματαιώσουν την αποκατάσταση συνθηκών δημοκρατικής νομιμότητας και εθνικής ανεξαρτησίας.

Σκόπευε να ανασχέσει την ανάπτυξη του προοδευτικού κινήματος και το ουσιαστικό ξεπέρασμα των συνεπειών και των ψυχώσεων του εμφύλιου πολέμου. Η πολιτική αυτή δολοφονία κορύφωσε την αντίδραση των δυνάμεων της ολιγαρχίας, της βίας και της υποτέλειας ενάντια στη δημιουργία νέων αξόνων της εθνικής μας ζωής και στην αύξηση του κύρους και της ακτινοβολίας των προοδευτικών ιδεών για τις σύγχρονες κοινωνικές προοπτικές.

Η επιλογή του Γρηγόρη Λαμπράκη ως στόχου του εγκλήματος αντανakλά το εύρος της προσωπικότητας και δικαιώνει τραγικά το αγωνιστικό ήθος και την δημοκρατική του συνέπεια. Από το άλλο μέρος, εκφράζει τον πανικό των οργανωτών της δολοφονίας για την αγωνιστική κατάφαση στα ιδανικά της Αριστεράς από τίμιους πατριώτες και υπεύθυνους πολίτες, που δε δέχονταν να υπηρετήσουν τις διαφανείς σκοπιμότητες του αγοραίου αντικομμουνισμού.

Η παρουσία πολλών από τους επώνυμους υπολόγους της δολοφονίας στους μηχανισμούς της δικτατορίας βεβαιώνει τη διαπίστωση ότι, με τη δολοφονία του Λαμπράκη, λειτούργησαν οι μηχανισμοί των ανοιχτών και ωμών αντιλαϊκών επεμβάσεων, που οδήγησαν στην κατάλυση της Δημοκρατίας. Ολοκληρώνει, ακόμη, τη φυσιογνωμία του εγκλήματος ως καρπού του πολιτικού κλίματος της εποχής εκείνης και δικαιώνει την ευαισθησία και την αντίδραση του λαού, όπως εκφράστηκε στη μοναδική συνάθροιση για την κηδεία του Λαμπράκη, στις εκδηλώσεις που ακολούθησαν τότε και κορυφώθηκαν με το κίνημα των Λαμπράκηδων.

Η προσπάθεια να φραχτούν οι δρόμοι των ομαλών εξελίξεων και της προκοπής από τις ανασυγκροτημένες δυνάμεις της ανωμαλίας εκδηλώνεται ξανά στη σημερινή κρίσιμη περίοδο, με τις απειλές για την επιβολή αντιδραστικών λύσεων και τα ξενοκίνητα σχέδια εναντίον της δημοκρατικής πορείας της χώρας και της εθνικής της υπόστασης. Η αναβίωση φασιστικών προκλήσεων και η επανεμφάνιση φαινομένων αστυνομικής αυθαιρεσίας, που προωθούν τις αντιλαϊκές επιδιώξεις, επιβάλλουν τη σταθερή και

αποτελεσματική αντιπαράθεση όλων των δημοκρατικών δυνάμεων, μετά την οδυνηρή πείρα της δικτατορίας.

Όσοι υπογράφουμε το κείμενο αυτό, αποτελέσαμε την πολιτική ηγεσία της Νεολαίας της Αριστεράς της εποχής εκείνης, υπήρξαμε Προεδρεία και στελέχη της Δημοκρατικής νεολαίας Λαμπράκη. Δώσαμε, τότε, με όλους τους συντρόφους μας, το παρόν, στη δύσκολη εκείνη περίοδο, μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από τις ιστορικές διεργασίες της γενιάς εκείνης να αναζητήσει ένα δικό της δρόμο προς το μέλλον, ν' αναζητήσει, να συνειδητοποιήσει και να επιδιώξει, μαζικά και αγωνιστικά, τις λύσεις των εθνικών, κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων. Η νεολαία της Αριστεράς επεχείρησε μια προσπάθεια, που να τιμά έμπρακτα και να αξιοποιεί τις αγωνιστικές παραδόσεις της Αριστεράς, αλλά και να διεκδικεί την ουσιαστική συμμετοχή της στη σύλληψη και πραγμάτωση μιας καινούργιας, αυτοκαθοριζόμενης και ριζικής πολιτικής παρουσίας στον κοινωνικό μας χώρο. Ακολουθήσαμε, τότε, ένα δρόμο δοκιμασίας και, μέσα από την αντίθεση προς τη μηχανιστική παραδοχή προκατασκευασμένων προτύπων, προσπαθήσαμε, με αντιφάσεις και δυσκολίες, μαζί με όλη τη νέα γενιά των αγωνιστών της Αριστεράς, να συμβάλουμε, με την ανάπτυξη ενός πρωτότυπου, πλατιού και αγωνιστικού κινήματος νεολαίας, στην αναζήτηση ενός ελληνικού δρόμου για τη δημοκρατική ανάπτυξη και τη σοσιαλιστική αναγέννηση της πατρίδας μας.

Το γεγονός ότι το κίνημα των Λαμπράκηδων εντάσσεται στη γενικότερη διαφοροποίηση της γενιάς μας, όπως εκφράστηκε και σε άλλους νεολαιίστικους πολιτικούς χώρους, κάνει φανερό ότι η γενιά μας ανέλαβε με αξιοπρέπεια τις ιστορικές της ευθύνες και επιδίωξε τον πολιτικό αυτοπροσδιορισμό της και την συνειδητή και ουσιαστική συμμετοχή της στα προβλήματα του καιρού και του τόπου μας.

Σήμερα, εποχή προβληματική, κρίσιμη και επώδυνη, η κρίση της Αριστεράς μάς βρίσκει σε διάφορες θέσεις, που προσδιορίζονται από τη διαφορά αντιλήψεων για το χαρακτήρα, τις αιτίες και την υπέρβασή της. Η εμπειρία μας, όμως, από τους κοινούς αγώνες και τις κοινές ευθύνες, για όσα θετικά και αρνητικά συντελέσθηκαν στο κίνημα των Λαμπράκηδων, και μαζί η αίσθηση των χτεσινών κατακτήσεων της γενιάς μας αλλά και της σημερινής συμμετοχής της στη δημόσια ζωή, κατά τρόπο άνισο σε σχέση με το επίπεδο αυτών των κατακτήσεων, μας επιτρέπει τη σύμπραξη σε πολιτική εκδήλωση για τη δολοφονία του Λαμπράκη. Πιστεύουμε ότι η καταβολή πάρα πέρα προσπάθειών, για την αναζήτηση εκφράσεων ενότητας του λαϊκού κινήματος και προσέγγισης του προβλήματος της κρίσης της Αριστεράς, με παρρησία και υπευθυνότητα, αποτελούν συγκεκριμένες προοπτικές και υποχρεώσεις μας.

Με τις διαπιστώσεις αυτές, πήραμε την πρωτοβουλία να οργανώσουμε πολιτική εκδήλωση τη Δευτέρα, 2 Ιουνίου 1975, ώρα 8 το βράδυ, σε κλειστό

χώρο, που θ' ανακοινωθεί, για να τιμήσουμε τη μνήμη και τη θυσία του μάρτυρα Λαμπράκη και να αξιολογήσουμε τις πολιτικές συνιστώσες και επιπτώσεις του εγκλήματος. Στην εκδήλωση αυτή καλούνται να μετάσχουν παλιοί και νεώτεροι φίλοι και σύντροφοι, με τη βεβαιότητα ότι πρόκειται για την εκπλήρωση του χρέους και την ανάληψη μιας ευθύνης.

Αθήνα 2 Ιουνίου 1975

Χριστόφορος Αργυρόπουλος, Γρηγόρης Γιάνναρος, Γιώργος Γιωτόπουλος, Μίκης Θεοδωράκης, Μπάμπης Θεοδωρίδης, Μπάμπης Κοβάνης, Σταμάτης Κοιλάκος, Ανδρέας Λεντάκης, Αριστείδης Μανωλάκος, Μίμης Μανωλάκος, Δήμος Μαυρομάτης, Χρόνης Μίσσιος, Γιάννης Μπανιάς, Τάκης Μπενάς, Τάκης Παληός, Γιάννης Πετρόπουλος, Τάσος Τρίκας, Λευτέρης Τσίλογλου.

*Ο Γρηγόρης Λαμπράκης
καθώς κατεβαίνει τα σκαλιά από τον τύμβο του Μαραθώνα. Έχει αναλάβει στις πλάτες του το
δύσκολο έργο να φέρει μόνος του σε πέρας την πρώτη Μαραθώνια πορεία ειρήνης, παρά τις απαγορεύσεις και
τις ομαδικές συλλήψεις*

